

Szeretet

2021

NOVEMBER

11. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: Kalmár Zoltán

Előre nézz, a láthatatlanra!* (Zsid 11-12)

TARTALOM

- Örökéletről reménységgel
- 100 éve jelent meg először a Szeretet
- Női konferenciák Ákoson és Aradon
- Hálaadónap Sólyomkövön
- Történelmi konferencia az MTA-n
- Sporttábor volt a Hargitán
- Cigányimaház nyílt Ottományban

„Hogy az itt elkezdett,
nagyon mély és nagyon személyes
történetek valódi kifutása
nem tíz-húsz év, nem is
negyven-ötven,
hanem sokmillió,
megjósolhatatlanul,
emberfeletten felfoghatatlan.
Mindez a döntésünkön múlik.”

Mit jelent ma megélni a szolgálatot, ebben a különös, nehéz időszakban? Még nem találkoztam olyan szolgálattal, aki azt mondta volna: „Ó, ez egy nagyszerű időszak számunkra!” Egyetértünk, hogy a 2020-as és '21-es év nehéz időszak volt Romániában és Észak-Amerikában is. A politikai feszültség, de a teológiai feszültség is nagy. Nehéz a gyülekezeti szolgálat. Így vezet Isten minket a hit témájához.

A Zsidókhoz írt levél kétféle módon beszél a hitről. Először azt mondja, hogy a hit a reménylett dolgok valósága, másodszor pedig, hogy ez a nem látott dolgokról való meggyőződés. De melyik a legtöbbször használt szó ebben a levélben? A „várni”. A második leggyakoribb szó pedig a látható és láthatatlan dolgok fogalma. 13-szor olvasunk csak a 11. részben a látásról, a nézésről, miközben a hit 26-szor fordul elő. A 3. versben előttünk van az univerzum teremtése, az a láthatatlan erő, amely látható dolgokat hoz létre. Aztán a 4. versben ott van a láthatatlan Isten, aztán a további versekben is olyan hithősökről olvasunk, akik látták az akkor még nem látható dolgokat. A 6. versben Noé figyelmeztetést kap a még nem látott dolgok felől. Aztán Ábrahám, ki ment arra a helyre, amit még nem látott. A 13. verstől ez áll az ígében: „Hitben haltak meg ezek mind, anélkül, hogy beteljesültek volna rajtuk az ígérek. Csak távolról látták és üdvözlő-ték azokat, és vallást tettek arról, hogy idegenek és jövevények a földön.” A Szentírás szerzője előre néz arra a jövőbeni valóságra, amit még nem lát, de tudja, hogy valóság lesz. A 23. vers

(folytatás a 3. oldalon)

„Az aratnivaló sok, de a munkás kevés...”

Munkatársakat keresünk a Sóllyomkővári táborba **teljes idejű munkára**, a táborban való tartózkodással. Építkezésbe, karbantartói, anyagbeszerző munkára és konyhai, valamint takarítási munkára. Ideális munka házasságoknak, de egyedülállóknak is! Jelentkezni **Módi Tamásnál** lehet a **0743080817-es** telefonszámon.

Meghívó missziókerületi konferenciára

Szeretettel várjuk a Szövetségünk gyülekezeteinek képviselőit év végi missziókerületi közgyűléseinkre, amelyekre a következő időpontokban és helyszíneken kerül sor: **székelyföldi** missziókerület – **november 20.**, **Hargita Tábor, kolozsvári** missziókerület – **november 27.**, **Szamosújvár, szilágysági** missziókerület – **december 4.**, **Hadadnásd, nagyvárad** missziókerület – **december 11.**, **Temesvár**. A gyűlések délelőtt **10 órakor** kezdődnek. A napirend a missziókerület adminisztratív és lelki teendőinek megbeszélése, valamint egy előadás meghallgatása „*Formaváltozatok és a lelki megújulás kölcsönhatása a gyülekezetben*” címmel Szűcs Sándor pasztorális alelnök részéről.

A teljes jogkörű gyülekezetek tagszámukhoz képest a következőképpen küldhetnek képviselőket: 20-50 tag között 1 képviselő, 51-100 tag között 2 képviselő, 101-150 tag között 3 képviselő, 151-200 tag között 4 képviselő, 201-250 tag között 5 képviselő, 251-300 tag között 6 képviselő, 301-350 tag között 7 képviselő. Ezen felül, minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjai az anyagyülekezet tagjaival együtt jönnek számításba. Az 50 tag alatti körzetek a lekipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt. „*De akik téged szeretnek tündököljenek, mint a kelő nap az ő erejében*” (Bír 5:31)!

A testvéri találkozás reményében, **Borzási Pál** főtákar

*Hiába vitázunk vég nélkül hitről, Istenről,
az egész mégis ott fog eldőlni igazán,
ahol mindannyian húsbavágóan érdekeltek
vagyunk. Azon áll vagy bukik a dolog,
van-e valóban reménységünk. Vagyis van-e
arra esély, hogy azokat, akiket szerettünk,
és akik már nincsenek velünk,
valahol, valahogy újra átölelhessük.
Mert nem jól szerettük őket,
mert nem tudtuk eléggé szeretni őket,
mert nem tudtuk eléggé kimutatni,
mennyire szerettük őket,
vagy mert egyszerűen még egy kicsit,
pár évig, évtizedig, napig, pillanatig
szerettük volna tovább szeretni őket.
Testben, szavakkal, pillantásokkal,
jól-rosszul, ahogy azt ember teheti.
Ha valóban lesz ilyen hely és idő,
ilyen valahol és valamikor,
ha nem utasítjuk el magunktól
kétségbeesetten vagy megkeményedett
szívvel a vigasztalást,
akkor egészen más világban élünk,
mintha lepattintjuk magunkról
annak kísértését, hogy létezik örök élet,
hogy az itt elkezdett,
nagyon mély és nagyon személyes
történetek valódi kifutása
nem tíz-húsz év, nem is negyven-ötven,
hanem sokmillió, megjósolhatatlanul,
emberfelettien felfoghatatlan.
Mindez a döntésünkön múlik.
Dönthetünk amellett, aki ezt a hosszabbítást
elrendezi, engedélyezi, aki utolsó vérével
pecsételte le az ehhez való jogunkat
tanúsító okmányt.
A mennyei földhivatalban,
ahol éjjel-nappal van felfogadási idő,
kiválthatom az örökségemet,
bejelentkezhetek az ígéretekért,
melyeknek van aranyfedezete.
Ez nem a gyenge lelkek sovány vigasza,
hanem kövér égi járandóság,
vastag pakk szeretetrésztvény,
új esély, hogy jóvátehezzük,
amit kellő hit és kommunikációs
késztség híján elhibáztunk az élőkkel.
De csak az élő Istenben,
az ő nekünk tartogatott
legnagyobb örömeiben.*

Laczkfi János

(folytatás a címlapról)

bizonyosságot tesz arról, hogy szülei nem akármilyen gyermeket „láttak” Mózesben.

Aztán a 24. versben Mózes elhatározza, hogy zsidóként szeretne élni. Miért? Mert előre nézett. Ebben az egész igeszakaszban látjuk azt, amikor valaki egy ezután bekövetkező, sokszor láthatatlan valóságra tekint.

Egy teológus mondta a Zsidók 11 hithőseiről, hogy olyan emberek, akiknek objektív hitük van, nemcsak szubjektív meggyőződésük. Mi a különbség és miért fontos ez? Valaki azt mondta, hogy bármiben hiszel, a te hited teszi azt igazzá számodra. A hangsúly ebben az esetben az alanyon van, a hívő személyén, nem pedig azon, ami a hit tárgya. Ez nonszensz. Ha leugranék a háztetőről, azt mondva, hogy hiszem, hogy nem ütöm meg magam, a lábamat valószínűleg ettől függetlenül eltörném. Már találkoztam olyan fiatalemberrel, aki azt mondta: „Látod, én azt a lányt veszem el feleségül.” „Miért?” – kérdeztem. „Mert szeretem, és hiszem, hogy ő lesz a feleségem”. „De nemcsak neked kell hinni ezt, hanem neki is”, válaszoltam. Számít tehát a hited tárgya. Egy másik példa, amikor Kanadában, mínusz 56 fokban rálépsz a 3-4 méter vastag jégtakaróra: nyugodtan megebédelhatsz rajta, még autóval is ráhajthatsz. Ha viszont csak 3-4 centis a jég, és rálépsz, bármilyen nagy is a bizalmad, hogy megtart, elsüllyedsz. Ez a hit valósága, tárgya. Az erős Isten. Közeledhetünk óvatosan hozzá vagy rohanhatunk hozzá futva, Ő ugyanaz. Ki a hit tárgya, ki alkotta a világot? Isten. Kinek vitt áldozatot Ábel? Istennek. Ki ragadta el Énókot? Isten. Ki figyelmeztette Noét arra, ami következik? Isten. Ki hívta el Ábrahámot és ki volt az eljövendő város építője? Ki választotta ketté a Vörös-tengert? Ki rombolta le Jerikó kőfalát? Ki a hitünk tárgya? Isten, Isten, Isten.

Adódik a kérdés, hogy hogyan látod Istent ebben a terhekkal teli időszakban? Kivel azonosulsz? Azokkal, akik nem látják előre a bekövetkező dolgokat?

Aztán a 12. fejezetben három dolgot figyelhetünk meg. Először a *kitartást*, mert így kell futnunk. Ha Isten a mi hitünk tárgya, akkor fussunk hozzá. Bízunk benne. Az előző, 11. fejezet tulajdonképpen két, kitartásról szóló fejezet közé ékelődik be, a 10. fejezetben ugyanis a szenvedésben való kitartásról olvasunk. Egyetértünk abban, hogy a szolgálat nem könnyű. De tartsunk ki. Legyünk hűségesek Krisztushoz, a legnagyobb példához hasonlóan, aki „elszenvedte a keresztet”. Charles Simeon az 1800-as években élt, nagyon nehéz szolgálata volt, de nagy dolgokat vitt véghez az Úrért. Megalapította a Gyülekezetmissziós Társaságot és kitérő prédikátor volt.

Olyan jól prédikált, hogy a gyülekezete már meg sem hallgatta. Lelkipásztorra választását követő első vasárnapon kevesen hallgatták, bár 900 tagja volt a gyülekezetnek. Jöttek viszont a kívülállók, mire a tagok reakciója az volt, hogy elzárták a padok bejáratait, hogy az új hallgatók ne ülhesse be azokba. Erre Simeon délután is ígét hirdetett, de a tagok egyszerűen bezárták az imaház ajtaját. Aztán még 54 évig szolgált abban a gyülekezetben. Ez a kitartás!

A második felhívás 12. részben: „Nézz Jézusra!” Minden előre való nézéssel kapcsolatos utalás a 11. fejezetben erre a mondatra mutat. Néhány éve a hegyekben bicikliztünk a testvéremmel. Ő jó biciklis, én kevésbé. A nehéz terepen keskeny ösvény vezetett és nehéz volt kerülgetni az akadályokat. Elfogyott a türelmem. Ekkor azt kérdezi a testvérem: „Hova nézel?” „A sziklára, amelyeket ki kell kerülnöm, hogy nekik ne ütközzek”, mondtam. „Ez a gond”, mondja. „Ha a sziklát nézed, nekimesz. Nézd az ösvényt, ahol menned kell, s akkor nem esel el.” A Szentírás is ezt mondja: „Ne nézzetek az akadályokra, hanem Jézusra.”

A harmadik felszólítás, amire figyelniünk kell a 12. fejezetben, hogy nézzünk arra, aki *elkezdője és bevégezője a hitnek*. Még bennünk is. Át akarsz formálódni Jézus képére? Mert mivel dicsekszünk mi lelkimunkásokként lényegében? A Róma 5-ben írja Pál, hogy „dicsekszünk a megpróbáltatásokkal”. Hogy lehet ezekkel dicsekedni? Úgy, hogy ennek az eredménye kitartás. A munka gyümölcsei – megtérések, bemelegítések, gyülekezeti növekedés – mellett mennyit beszélünk a saját lelki formálódásunkról? Isten ugyanúgy akarja a te formálódásodat lelkimunkásként, mint a gyülekezet növekedését. Micsoda átalakuláson ment át Ábrahám és Mózes! Téged is formál ma Isten? Nehéz időszakon vagyunk túl személyesen és közösségileg is. Szinte mindegyikünknek van valami ígéretünk Istentől, ami még nem teljesedett be. És várakozunk.

Bár csak lennének azok, akik sehova máshova nem néznek, csak Jézusra! Mert a mi reménységünk csak benne van, ez a mi alapunk, ebben hiszünk.

*A szöveg a 2021. március 31-én, Zilahon megtartott szövetségi munkakongresszuson elhangzott előadás átirata

Paul Gericke
Kanada

Bemerítés Krasznán. 2021. augusztus 29-én bemerítési ünnepélyt tartottunk a krasznai magyar baptista imaházban, amikor nyolcan tettek vallást hitükről és megtérésükről, követve Megváltójuk példáját és parancsát a bemerítés vizében is. Az ünnepi istentiszteleten Nagy Kasza Dániel zápszonyi lelkipásztor hirdette az ígét Kárpátaljáról, a szerecsen komornyik megtérése alapján. A csoportképen Dimény Miklós a helyi gyüleke-

zet presbitere, Tóth Orsolya Gabriella, Nagy Kasza Dániel, Dimény Panna Valéria, Katona Gedeon Arnold, Bódizs Kornélia, Somogyi Márk, Sütő Eunika Dorka, Tóth Dániel, Kocsis Hanna Bella és Borzási István látható. A bemerített tagok mindnyájan a krasznai gyülekezethez csatlakoztak. Kézzel és lábbal Istent szolgálva, valamint a gyülekezet felavatott vénével. Istené a dicsőség az evangélium erejéért, győzelméért, és azért, hogy ma is kegyelmébe és szövetségébe fogadja a megtérő bűnösöket! **(Borzási István lp.)**

Bemerítés Micskén.

2021. augusztus 8-án örömmel volt a micskei gyülekezetben: hosszú évek után ismét egy fiatal tett tanúbizonyságot

Jézus Krisztus mellett, a bemerítés igazságát is felvállalva. Tripó Abigél még tinédzserként döntött a Hóreb táborban az Úr Jézus mellett, de évekre volt szüksége ahhoz, hogy az Úrban vetett hite megedződjön sok próba által. Istennek legyen hála, hogy végül örökre eljegyezte magát Krisztus menyasszonyának. A bemerítési istentiszteleten a sógora, Papp Benjámin, szilágybagosi lelkipásztor és a nagybátyja Hubert Imre pécskai lelkipásztor szolgáltak igehirdetéssel és áldással. A képen balról jobbra: Papp Benjámin, Tripó Abigél, Veress Efraim. **(Veress Efraim lp.)**

A szeretet soha el nem fogy!*

100 évvel ezelőtt, 1921. november 15-én jelent meg a Szeretet-lap első száma

Nagyváradi tanulmányaink idején gyakran láttuk a néhai Antal Ferenc testvért, amint végigmegy az udvaron, benéz egyik-másik épületbe – szinte mindig vaskos újságkötetet a kezében. Teológiai hallgató társam meg is kérdezte tőle, amikor a szövetségi iroda bejáratánál ismét találkoztunk: „Feri bácsi, a Szeretet nem fogy el soha?”. Mi, romániai magyar baptisták, immár századik esztendeje tapasztaljuk és tanúsítjuk, hogy fenyegethettek, kifoszthatnak, sajtónkat meg is szüntethetik, de a mi Istenünkől kapott szeretet, amely hajdanán a lapot is kezdeményezte, soha meg nem szűnik.

„Jézus Krisztus”, „Közösség”, „Szeretet” – testvéreinknek, felocsúdvá a trianoni diktátummal reájuk zúdult, sokféle nyomorúságából, első gondolataik ezek voltak. És sok ezernyi testvértől megfosztva, elszigetelve, régi és közkedvelt lapjaink vigaszt adó sorai nélkül – sok szempontból vesztesnek látszóan is – talpra állt egy kicsiny közösség. Mert az élő Isten állította talpra. Így alakult meg 1920. október 27-én, Nagyszalontán a Romániai Elismert Magyar Baptista Szövetség. S egy esztendő múlva így röppent szét az erdélyi tájak felé a 16 oldalas friss lap, a Szeretet. Általános lelkesedés, nagy öröm fogadta. A gyülekezetek minden tőlük telhető módon támogatták, mert számukra fontos és értékes volt: hiteles információforrás, szép egységbe összefogó erő.

1935-ben a két tábor, az „elismert” és a „szabad” baptisták megtalálták az egymáshoz való közeledés útját. Lapjaik – a Szeretet és Az Igazság tanúja – szintén egysültek: „Igazság és szeretet” cím alatt, rövid időre, mert a testvérek többet akartak olvasni. Sokan mindhárom lapot, a Szeretetet, Az Igazság tanúját és az Üdv üzenetét is megrendelték, de nem csupán maguknak, hanem szomszédjaiknak, ismerőseiknek, munkatársaiknak is.

A háború idején lapjaink kiadása megszűnt. Az utána következő változásokban történtek ugyan kísérletek újraindításukra, de helyreállítani a régi rendet már nem lehetett. A kommunista hatalom uralomra jutása idején a ma-

gyar hitközségeket feloszlatták – beolvasztották a román körzetekbe –, megkezdődtek az üldözések, az ateizmus nyílt és erőszakos hirdetésének korszaka.

Aztán 1989 telén ismét fordult a történelem kockája. A Szövetség 1990. február 3-án tartott (újra)alakuló ülésén a küldöttek már kézbe is vehették a Szeretet-lap új sorozatának első számát. Volt, aki könnybe lábadt szemmel ismételte a vezércikk címét: „Újra szabadon szólhatunk!” S azóta hónapról-hónapra megérkezik hozzánk. Nem tud ugyan versenyre kelni az internet sebességével, de ma is messziről jön, száz év távlatából. És folyton megújuló létével ma is ezt hirdeti: „A szeretet soha el nem fogy!”

Legyünk hálásak érte. Támogassuk és nagyon becsüljük meg!

Kiss Lehel lelkipásztor-történész

* A 2011. novemberi vezércikk frissítve

Elszakítottságban is SZERETET-tel

Fejet hajtani, tisztelettel – talán ez lenne a legfőbb teendő most, a „Szeretet 100” alkalmával. Meg csendben hallgatni is őket: a lapot elindító szerkesztőket, és a kezdeményezésre igent mondó akkori vezetőket. Száz év irdatlan nagy idő. Szavaik már rég elhallgatnak, de tetteik annál beszédesebbek – rendkívüli példák, követhető minták lettek!

Mozdultak, hamar

A trianoni diktátumot követően, miután elszakítottságuk ténye kimondatott, az erdélyi baptista gyülekezetek 1920 őszén szövetségbe tömörültek: októberben Nagyszalontán, novemberben Szilágynagyfaluban. Ugyan két külön tábor volt ez akkor még. Száz év távlatából a közös indíték, hogy szervezzék a közösségeket, igen hangsúlyos. Annál is inkább, mert kint, a hétköznapi életben borzasztó állapotok uralkodtak. Erőszak, félelem, menekülés, megszállás, nélkülözés, elszegényedés – ezek voltak a „kis ember” tapasztalatai, írja Ablonczy Balázs történész „Ismeretlen Trianon” c. könyvében. Kutatásai szerint Erdélyből, '18-'20. között, kicsivel több mint 154 ezren repatriáltak, '21-'24. között több mint 42 ezren – közöttük rengeteg köztisztviselő, tanító-tanár. „A tehetetlenség letargiájába ájult életünk” – vallja Kós Károly az impériumváltás koráról. A neves író-építész, más két társával, „Kiáltó Szó” címmel készített röpiratot, 1921. júniusában. Keresztelő János szavait idézve ébresztgették magyar népünket, hogy a romániai új valóságban szervezze saját belső életét.

Megszólaltak, szeretettel

Adjunk ki újságot! – a kezdeményezésnek a közösség választott testülete adott zöld jelzést. Az aradi gyülekezet Emlékkönyvébe Bordás István jegyezte be, hogy Molnár Károllyal és Vass Sándorral elhatározták: memorandummal fordulnak a váradai központhoz, adnának ki egy evangélikus lapot, különben ők, a saját terükre kiadják a „Szebb jövőt”. Nagyváradon a Szövetség hamarosan konferenciát tartott, amelyen elhatározták egy lap kiadását, SZERETET címen. „Az első példány mindenütt leírhatatlan örömet keltve jelent meg, 1921. november 15-én. Feladata: a széjjelszórta erdélyi gyülekezetek, ifjúsági egyletek összekötése, a testvéri összetartás ápolása” – tette ismertté a bejegyzést a drága emlékű Kiss László lelkipásztor-történész. Az eredetileg ajánlott megnevezés, mint tudjuk, a civil életben később harcos politikai közszöveget vált. És milyen jó, hogy már induláskor inkább ezt a szokatlan újságnevet kapta. „Szeretet – kissé romantikusnak tűnik” – írta '90. decemberében – már az új folyamat köszöntő levelében, a határon túli testvérlapunk kedves főszerkesztője. Száz éve az elszakítottságban élő atyánkfiaiak páratlan megszólalása volt ez.

Összekapcsolva, szeretetben

Tegnap, 2021 októberének második vasárnapján, ifjúsági konferencia volt a clevelandi imaházban. Az amerikai magyar baptista fiatalok kétéves szünet után újból találkoztak. A záró alkalom áhítatát két fiatalember vezette, a detroiti nagyon szépen magyarul, a chicagói folyékony angolsággal. Nehéz volt a koronavírus-járvány idején, mondta emez utóbbi, elszakítva a barátoktól, és a magányt, elcsüggedést csak fokozta a média, a világban levő megosztottság. Megállapítása hirtelenjében elszomorított. Vigasztalásul hangzott ugyanakkor a jelmondatuk: „Reconnect!”, azaz: „Kapcsolódj újra!” – oldalirányban, de fölfelé nézve is. „Szeretet”-lapunk jutott eszembe, az indulása és nevében jelzett törekvése. A mai Krisztus-követőké is csak ez lehet – száz év távlatából jól látszik.

Szilágyi László

Megtartottuk a XVII. roma női konferenciát

2021. szeptember 11-én került megrendezésre az idei roma női konferencia Ákoson. Szép, napos őszi napon gyülekeztünk az ákosi imaház udvarán. A regisztráció után bent elfoglalhattuk a helyünket. A konferencia mottója ez volt: „Krisztussal együtt, Istenben, a családban, a gyülekezetben”. Az egybegyűlteket Fogarasi Dezső testvér köszöntötte a 127. Zsoltárral: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői”. Isten nélkül hiába minden emberi erőlködés, csak Ő az, aki meg tudja áldani életünket és teljessé tudja tenni azt. Az áhítatot Ivánitzki Irma és Szabó Rebeka testvérnők vezették. Dicsértük az Urat, majd Vékás Erzsike testvérnő köszöntötte a jelenlevőket, helységek szerint. Buzdított, hogy igyekezzünk az ígére figyelni, úgy, mint az ifjú Sámuel, aki nem hagyott semmit az Úr ígéréből a földre esni. Ezután a Kovács házaspár szolgálata következett, akik párbeszéd formájában adták elő, hogyan hívhatjuk be Jézust a szívünkbe és hogyan adhatjuk át azt neki teljesen. Krisztus üzenete hozzánk az, hogy szeretne velünk mindig közösségben lenni, s ha már behívtuk őt a szívünkbe, ne feledkezzünk meg róla, ne várakoztassuk őt, hanem „adjunk otthont neki a szívünkben”.

A „Krisztussal a családban” témáját Borzási Márta testvérnő boncolgatta: korunkban a családi egységet különösen támadja a Sátán. Isten valósítja meg az egységet. „Igyekeztek megtartani a lélek egységét.” Hasznos tanácsot kaptunk arra nézve, hogyan tudjuk munkálni ezt az egységet: fontos, hogy vigyázzunk magunkra és igyekezzünk a szívünket tisztán tartani imával és Isten ígérének olvasásával. A nőkre sok feladat hárul és kérdés, hogyan éljük ezt meg, áldozatnak érezzük magunkat a családban vagy áldottnak? A hívő nő jó, ha szorgalmas, bölcsen gazdálkodik a pénzzel, odafigyel a beszédére, hogy az építő legyen, szereti és tiszteli a férjét és Isten ígéje szerint neveli a gyermekeit.

Szünet után Papp Erzsike testvérnő bizonyágtétele következett a Gal 5:1 alapján. Építő volt hallani, hogy a bűn rabságából csak Krisztus tehet bennünket szabadokká.

Elhangzottak bizonyágtételek, megható volt hallani, hogy Jézus milyen csodálatosan munkálkodik azoknak az életében, akik befogadják őt. Különösen megható Carmen testvérnő esete, akiről februárban, miután Covid-dal diagnosztizálták, lemondtak az orvosok. A család imában és bójtben járt közben érte és az Úr meggyógyította.

Arról, hogy hogyan járunk „Krisztussal a családban”, Kovács Barna testvér beszélt a 122. Zsoltár alapján. Elgondolkodtató volt a kérdés, hogy hol van a helye a nőknek a gyülekezetben. Egyik ilyen „hely” az örömmnek a széke, az, hogy örömmel vágyakozunk az Úr házába. Valódi helyünk a gyülekezetben Krisztus lábánál van. Végül arról hallhattunk,

Kovács Lajos és Klára aranymenyegzője Krasznán

50 év telt el azóta, hogy Kovács Lajos és Klára egymás segítőtársává váltak, ami családi körben való ünneplésre adott okot. Az alkalmon dr. Borzási István lelkipásztor a Prédikátor könyve negyedik részéből idézett, melynek 9. verse szerint „Sokkal jobban van dolga a kettőnek, hogynem az egynek; mert azoknak jó jutalmuk van az ő munkájukból.” Visszatekintés és hála... Talán ez a két szó jellemezhetné leginkább ezt az eseményt. Visszaemlékezés az elmúlt évek történéseire, áldásaira, próbáira, a borús napokra és a derűs időszakokra, melyekből bőven kijutott az évek alatt; valamint mérhetetlen hála a társért, akinek az 50 éve ígértek nem üres szavak maradtak. A társért, aki ha kellett támaszt nyújtott, máskor pedig tükröt tartott. Mindketten hálaadó imába foglalták a családot, és néhayat azon ajándékok közül, melyeket az Isteni gondviselés bizonyítékának tartanak.

Az igei szolgálat a tartós házasság kulcsáról szólt, ami a tizenkettedik versben hármassal fonálként van megnevezve. A házaspárnak ugyan házasságuk kezdetén erről még nem volt tudomásuk, évekkel később, megtérésük ezt a belátást eredményezte. Üdvözlésük egy felszólítással zárult, az 5Móz 8:2a mondata alapján: „És emlékezzél meg az egész útról, a melyen hordozott téged az Úr, a te Istened immár negyven(50) esztendeig...” (Kovács Salomé)

hogy az őrálló helye is lehet a mienk: szerepünk az, hogy az őrhelyeinkre álljunk a gyülekezet békességéért.

A konferencia szeretetvendégséggel zárult. Köszönet és hála mindazoknak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy e a konferencia megvalósuljon! Tartalmas, tanulságos programunk volt, sok hasznos tanáccsal és tanítással.

Elek Enikő, Biharfélegyháza

Közös hálaadónapot tartott a szilágysági missziókerület Sólyomkőváron

Egy év kihagyás után idén, szeptember 5-én újból megrendezésre került a Szilágysági Baptista Missziókerület közös hálaadó ünnepélye a Sólyomkővári Keresztyén Táborban. Ez alkalommal a tábor új ebédlőjének alagsorában tartottuk az istentiszteletet. A kihagyáson kívül talán a szép idő is hatással lehetett arra, hogy a missziókerületből 700-800 személy is feljött a táborba. Idén a szilágynagyfalui baptista gyülekezet ének- és zenekara készült lélekemelő énekekkel és fúvószenével. Néhány közös ének után alulírott, János Csaba, a nagybányai gyülekezet lelkipásztora, a missziókerület elnöke köszöntette a kedves jelenlevőket. Miután több lelkipásztorral együtt közösen adtunk hálát Isten gondviselő szeretetéért, az ígét Nagy István szilágynagyfalui lelkipásztor hirdette az 1Thessz 5:18 alapján. Testvérünk nagyon érthetően hangsúlyozta, hogy a hálaadás nemcsak egy lehetőség a hívő ember számára, hanem kötelesség is, mivel Isten akarata. Így, amikor az Úr gyermeke hálát ad, egyben engedelmeskedik is Isten akaratának.

Az igehirdetés után következtek a szebbnél szebb ének és zenei szolgálatok, közben pedig köszöntéseket és buzdításokat hallgathattunk meg Módi Tamás (a tábor igazgatója), Nagy Ferencz, Zsemlye Alfréd, Dimény Ernő, Lakatos Benjámin, Pap Benjámin, Dombi Melinda, Dakó Tibor, Paul Gericke és Kulcsár Efraim részéről. A szolgáló testvérek sorát Veress Ernő testvér zárta, aki a missziókerülethez tartozó bibliaiskola igazgatójaként buzdította a jelenlevőket arra, hogy bátran jelentkezzenek a Szilágysági Baptista Bibliaiskola ősszel kezdődő új tanévére.

A közös énekeket Borzási István lelkipásztor vezette szép és lendületes stílusban, amiért itt is köszönetet mondunk. A hálaadó ünnep házigazdája Fazakas György lelkipásztor volt, aki a záróének előtt, a kijelentések sorában azt is ismertette az egybegyűttekkel, hogy az alkalom végén szeretetvendégség mellett lehet majd folytatni a testvéri közösséget. Sokan éltek is a lehetőséggel.

Köszönjük a tábor vezetőségének a szépen előkészített helyet és háttérrel, amely elősegítette az ünnepély szép lebonyolítását. Ugyanakkor minden áldásért egyedül Istené legyen a dicsőség! Minket pedig a panaszkodás helyett jellemezzen a hálaadás!

János Csaba, a missziókerület elnöke

A Szövetség sajtókiadványainak árai 2022-ben sem változnak: a falinaptár 4 lejbe, a Vezérfonal 6 lejbe, az Áhítat 20 lejbe, a Szeretet előfizetése 30 lejbe kerül. Ezúton is kérjük a sajtófelelősöket, hogy miután az októberi Szeretet-csomagban remélhetőleg megkapták a rendelési íveket, igyekezzenek összegyűjteni és beküldeni a rendeléseket, hogy tudjuk megrendelni a példányokat a nyomdánál, és eljuttathassuk majd a kért anyagokat a kerületi gyűlésekre. A Szeretet **külföldi postai díjai** a darabszámtól függően, egy évre: 1 db. – 17 USD vagy 15 EUR, 2-10 db. – 36 USD vagy 31 EUR, 11-21 db. – 73 USD vagy 62 EUR, 22 db. fölött – 135 USD vagy 116 EUR. Ehhez **hozzáadódik az előfizetés ára**, amely külföldre is ugyanúgy 30 lej, azaz 6,5 euró, illetve 7,5 USA-dollár.

Harmatcseppek rendelés 2022-re. Felhívjuk a kedves testvérek figyelmét, hogy **legkésőbb január végéig** várjuk a megrendeléseket a következő évre. 2022-ben is 4 számot tervezünk megjelentetni az Úr segítségével. **Az évi előfizetés ára 35 Ron.** Elnézést

kérünk, ha közben más csatornákon tévesen informáltunk. Kérjük, hogy a gyülekezetenkénti megrendeléseket a Szövetség vezérfonalban található bankszámlájára utalják, az előfizetésekkel egyidőben pedig a lapfelelősök a szerkesztővel is vegyék fel a kapcsolatot, a tévedések elkerülése végett. (Meleg Adina – 0735 501 847). Utaláskor a megjegyzésben szerepeljen: „Donație pentru Harmatcseppek” + helység. A 2017 és 2020 között megjelent lapszámok megtekinthetők a <https://hcsepp.rmbgysz.ro/> weboldalon.

Köszönettel, a Vasárnapi Iskolai Szövetség vezetősége

A baptistákról a Magyar Tudományos Akadémián

A budapesti Ifj. Gróf Andrássy Gyula Alapítvány egésznapos konferenciát szervezett „A haza szolgálata, az egyházak, az alkotmányosság és a szabadság a két gróf Andrássy Gyula pályafutásában” címmel. A rangos eseményre a Magyar Tudományos Akadémia történelmi légkört árasztó, patinás dísztermében került sor 2021. szeptember 20-án. A konferencia védnöke volt: Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek, Freund Tamás, az MTA elnöke, Habsburg-Lotaringiai Károly főherceg és Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek, metropolita. Az előadók között a magyar egyházi, tudományos és politikai élet olyan jelentős képviselői voltak, mint Berta Tibor dandártábornok, püspök, a Katolikus Tábort Püspökség ordináriusa, Fröhlich Róbert ny. dandártábornok, országos főrabbi, Baráth Béla Levente, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektora, Hermann Róbert történész, Véghseő Tamás, a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola rektora, Jákob János protestáns tábori püspök stb. Az előadások, amik a közeljövőben kötetben is meg fognak jelenni, átfogó képet adtak az Andrássyak munkásságáról, jellemrajzáról.

Ez a konferencia történelmi jelentőségű volt abból a szempontból is, hogy a baptisták első alkalommal kaptak lehetőséget bemutatni történelmüket, hitelveiket a Magyar Tudományos Akadémián. A baptista közösséget dr. Mészáros Kálmán egyháztörténész, lelkipásztor, a Baptista Teológiai Akadémia újonnan megválasztott rektora és Kiss Lehel szamosújvári lelkipásztor, az erdélyi Történelmi Bizottság elnöke képviselte. Kiss Lehel „A Kárpát-medencében élő magyar baptisták viszonyulása a felekezet állami elismerésének kérdéséhez” címmel tartott előadást, amelyben vázolta a baptista missziótörténetet, ugyanakkor részletesebben bemutatta az 1894 és 1920 közötti, sok kihívással terhelt korszakot. Az ifjabb Andrássy Gyulának nagy szerepe volt az 1895-ben kihirdetett törvény létrejöttében, mely rendelkezés Magyarország újkori történetének egyik legjelentősebb vallásügyi reformját valósította meg. Többek között lehetőséget nyitott új felekezetek állami elismerésére a már meglévő, nagy egyházak mellett. Az előadó felidézte, hogy az 1905-ben elnyert elismerést követően az ifj. gróf Andrássy Gyula, mint belügyminiszter, miként vette pártfogásába a baptistákat, akik többfelé támadásoknak és negatív megkülönböztetésnek voltak kitéve. Andrássy vallotta, hogy „aki igaz, komoly vallásosságot terjeszt, az emberiség jóltevője.”

A hozzászólások és a visszajelzések csak megerősítették azt a felismerést, hogy közösségünk evangéliumhirdető és a társadalom felé irányuló szolgálatát ma is sokan időszerűnek és szükségesnek látják.

Dr. Mészáros Kálmán

Isten háza és a menny kapuja

2020. augusztus 22-én, vasárnap délelőtt örömmel gyülekeztünk közelről és távolról, hogy megnyissuk Ottományban az új cigány imaházat. Minden résztvevő szíve hálával telt meg, amikor meglátta az imaházat kívülről és belülről. Különösen nagy dolog egy olyan korban imaházat építeni, amikor a világban sok helyen imaházat zárnak be, és üldözik a keresztyéneket. Az ottományi gyülekezet tagjainak és a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány szakembereinek segítségével, Gál Győző lelkipásztor testvér áldozatos szervező munkájával, valamint erdélyi, magyarországi, amerikai, és kanadai magánszemélyek, gyülekezetek és alapítványok anyagi támogatásával jöhetett létre ez a csodálatos imaház. A zsúfolásig megtelt udvaron kezdődött el alkalmunk, ahol az ünnepélyes szalagvágás történt, és háladó imádságok és igei gondolatok hangzottak el.

Míndeközben a körtvélyesi zenész testvérek kiegészülve Bödő Benjámin testvérrel, éneken dicsőítették és magasztalták a mi Istenünket. Az ünnepi igehirdetés szolgálatát Dr. Gergely István New York-i lelkipásztor testvér végezte, az ünnepi istentiszteletet Dan László testvér, a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány elnöke vezette le. Igei köszöntéssel szolgáltak közöttünk Pardi Félix lelkipásztor testvér, az RMBGySz elnöke, Filep Szilárd, Gál Győző lelkipásztor testvérek, valamint Izsó István, Gombos Miklós, Kerekes Endre és Falati Artúr missziómunkás testvérek. Horváth Béla polgármester úr őszinte, közvetlen szavakkal köszöntötte a megjelent népes gyülekezetet. Darabont Tibor református lelkész is csatlakozott a köszöntők sorához. Hálaadó imában a helyi gyülekezet nevében Daróczi Béla testvér, a vendégek nevében pedig Dan Írisz testvérnő vezetett minket.

A tartalmas és nagyon meghitt ünnepi istentisztelet után a helyi gyülekezet vendégszeretetét élvezhettük, akik gazdagon terített asztallal vártak minden résztvevőt.

Dan László

Az igazi Isten oltáránál

Éjfél után az óra, de mintha kerülne az álom. Gondolataimat igyekszem rendezgetni, hátha sikerül ellazulnom. De nem megy. Így hát gondolatban felkeltem, és sétára indultam, mint annak idején Pál apostol Athénban – az Úr oltárához.

Érdekes oltár ez. Egy nagy, téglalap alakú, több, egymásra helyezett, könyökossznyi lábú asztal. Ide teszik az emberek mindazt, amiért különösen hálásak, illetve amiről lemondanak. És ami nem fér rá, azt melléje teszik. Így egy egész terem telik meg a sok áldozati ajándékkal. Mindig hatalmába kerít egy különös, kavargó érzés, melyben meghatározó a bőség zavar (nicsak, mi minden van itt), a zsákmányolás vágya (ő, ha innen sok mindent el lehetne „Save as”-szel menteni...), nemkülönben a megilletődés (vajon én miféle méltó ajándékkal járulhatnék ide, hogy tisztességemet tehessem a menny és föld Urának?).

Ma, vasárnap lévén, friss felajánlások érkeztek, és fürkésző tekintettel leltározom a sok szépet és jót. Van itt több fotóalbum: gyerekekről, ballagásról, menyegzőkről készült fényképek, melyeket büszkén mutogatnak és tesznek látható helyre a népek. Van itt megvalósult építkezés tervének, szakdolgozatoknak, jogosítványoknak fénymásolata; egy röplabda-meccs dícső eredményét hirdető kupa. Egy vastag pénztárca is ott pöfjeszkedik sejtelmesen, jó könyvek sorakoznak tőle jobbra, melyekbe futólag belelapozgatok. Aztán egy szép házikenyér mellett a tavalyi mustból hozott „minták”, mellettük füstölt kolbász, nagy tábla húsos szalonna, miegymás, egy szép csontnyelű bicska társaságában. Mivel megvolt a vacsora, itt nem sokat időzöm. Külön női részleg is van – bizsuk, ruhafélék, néhány ezüst meg arany ékszer, cicomakellékek, sőt, egy paróka is. Mit keres ez itt? Talán már nem kell az illetőnek, vagy annyira bálvány volt, hogy idáig jutott? Nem sokáig tűnődöm, mert kíváncsiságom tovább hajt. Gyönyörű, metszett serleg csillog büszkén, üresen. Ügyetlenül nyúlók utána, és le is döntöm; még szerencse, hogy egy összegöngyölt poentlas terítőre dől. „Mindent a szemnek, semmit a kéznek” – jut eszembe nagymám intelme, így helyére kerül a serleg, és nem nyúlkálok a holmik közé. A mives porcelán holmik pláne nem érdekelnek, ezért újabb impulzusok után kutatok.

„Nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra” – fut végig bennem a gondolat. Tényleg, ha Isten magából indul ki, akkor nem nagyon hatja meg őt ez a zsidvásár. És mi a helyzet a vakokkal? Ők milyen oltárra és mit visznek felajánlásképpen? Gyors ötlettől vezérelve memorizáltam az oltár méreteit, ki-mértem a lépéseket, majd behunytam a szemem: szimulálni fogok, és úgy járom körbe az oltárt.

Lassan haladtam, de biztosan. A vállmagasságban lévő emelet peremére tettem jobb mutatóujjamat, és úgy jártam körül az oltárt. Mivel a szememnek nem osztottam most szerepet, öt percnyi idő múlva finom szimatolással igyekeztem felderíteni, mi is lehet még itt, amit „érezni” érdemes. Döbbsenten vontam le a következtetést: az ide hordott halmozott javak többsége szagtalan... De a kolbászok meg a házikenyér illata

kissé helyrebillentett. Az idegesítő illatkeverékkel ható női pipe-recikkeket is felismertem, és türelmetlenül csücsörítettem, eközben továbbléptem. Megint jó két méternyi szagtalan portékák következtek. És ekkor megálltam. Tinikori szerelmem illat-élménye sejlett föl bennem, emlék, melynek kiváltója valahol a szemmagasságban lévő emeleten lehet. Azt az illatot nem lehet elfelejteni: édes, fűszeres, szívdobogtató. Azóta sem érzem hasonlót, mint tovatűnt tizenéves koromban... Úgy döntöttem, hogy itt megállok, és mégis a láthatókra (is) nézek. Egy régi porcelán vázácska ötlük szemembe; valaki valamikor lassú, ügyetlen lehetett, aztán igyekezett helyrehozni hibáját, és megragasztotta. De többé nem lehetett olyan, mint annak előtte... Belekukkantok, megszagolom: illatos fűszerkeverék van benne. A levendula karaktere keveredik a fahéj és szegfűszeg balzsamával. Ugyan nem olyan, mint ifjúkori emlékem, mégsem tudok betelni vele. Hogyan került ez ide? Talán egy idős testvérnő ajándéka, aki már nem is él? Töprengésemben újabb emlékek lepnek meg, máris két ajándék tolul lelki szemeim elé. Az egyik egy olyan páncélhúsú vitéz kakas, amelyet 6 órás főzés után sem lehetett ehetővé fazonírozni. A másik egy majdnem bevásárló zacskónyi gyerekzokni. Nem volt egyetlen pár sem, amelyik ne lett volna lyukas. Gondoskodóan, őszintén szerető, idős néniktől kaptuk. De inkább adtak volna egy zacskó ilyen fűszerillat-keveréket... amellyel nem lehet betelni. Amely emlékeztet, hogy olykor pont a szemmel láthatatlanok töltik meg áldott tartalommal rövidke életünket, elterelve figyelmünket a fájdalommainkról. A láthatatlanok örökkévalók, nem törnek, nem kopnak, nem mennek ki a divatból, a szívünkbe rejtve hordozhatjuk láthatatlan szépségüket.

Most már más szemmel nézek a ragasztott kis vázára. Szinte beszélék hozzá, valahogy így: „ő, te drága kis porcelán váza, pont jó helyen vagy a sok egyéb portéka között! Azoknak áruk van, neked pedig értéked... Fájó emlékeid nyomát hordozod ugyan, de mit számít az, míg én önfeledten, behunyt szemmel lélegzem be finomságodat. Létednek értelmet ad az édes illat - az áldott belső szépség, amely olyan illékony, mint az élet...”

Arra még emlékszem, amint gyöngéden végigsimítottam ujjaimmel a sebeit, aztán felébredtem.

Mk 14,3 – Mikor pedig Bethániában a poklos Simon házában volt, amint asztalhoz ült, egy asszony ment oda, akinél **alabástrom** edény volt valódi és igen drága nárdus olajjal; és eltörvén az **alabástrom** edényt, kitöltötte azt az ő fejére.

2Kor 4,7 – Ez a kincsünk pedig **cserépedényekben** van, hogy amaz erőnek nagy volta Istené legyen, és nem magunktól való.

Jel 5,8 – ... a négy lelkes állat és a huszonnégy Vén leborult a Bárány előtt, mindeniknél hárfák és aranypoharak lévén, **jóillatokkal** tele, amely a szentek imádságai.

2Kor 2,15 – Mert Krisztus **jó illata** vagyunk...

Szűcs Benjámín Ottó

Kedves olvasók! Az ünnepekre való tekintettel is, továbbra is rendelhetőek Bibliák, keresztyén könyvek, naptárak és CD-k. Elérhetőségek: tel. 0721585609, e-mail: zsolti.kovacs@gmail.com

Sporttábor a Hargitán

Isten ajándéka volt, hogy a tavaly elmaradt tábor helyett idén két tábort is szervezhetett gyermekeknek/tiniknek a Vasárnapi Iskolai Szövetség. Az első, amely 2021. július 5. és 10. között zajlott, jellegét tekintve is első volt. Sok kihívással szembesültek a szervezők, ezek közül a legnagyobb talán az idő szorítása volt, azonban a tábor végére, Isten kegyelméből (ha nem is volt minden tökéletes), puzzleként állt össze minden egyes apró részlet.

A hét során 12 lelkes sporttanár és csoportvezető szolgált aktívan és egységben a mintegy 100, nagyjából nem hívó gyermek felé. Őket egészítette ki 3 feleség 6 kicsi gyermekkel, valamint a meghívott előadók. A kilenc féle sportra (foci, kosárlabda, röpi, tenisz, ugrókötél, kendama, íjászat, vívás, lovaglás) előzetesen iratkoztak fel a gyermekek, a tevékenységeken pedig 3 tömbben, egyéni órarend szerint vettek részt. Már első nap több bemutatót lehetett megnézni (vívás, övbirkózás, botbirkózás, kendama, íjászat – ezáltal is betekintést nyerve az illető sportág világába), azonban a hét egyik fénypontját a meghívott világhírű sportvendégek bemutatója képezte, akik egy olyan új sportággal (teqball) ismertették meg a résztvevőket, melynek feltalálása (2014) a magyarok nevéhez kötődik. Szabadidőben és a csendes pihenőben ezt is ki lehetett próbálni, továbbá lehetett társasozni, kézimunkázni, olvasni, különböző tematikájú feladatokat megoldani vagy a játszótéren játszani, kinek mihez volt kedve. Az utolsó sportnap egyéni és csapatversenyekkel telt, amelyekre szintén jelentkezni kellett, hazautazás előtt pedig sor került a jutalmazásra, s az oklevelek átadására is.

Idén a fogalmazásverseny díjazottjai is ebben a táborban voltak, magát a témát is a verseny ihlette: *Erős Isten, erős gyermekek*. Minden nap volt reggeli áhítat, csoportbeszélgetés (6 csoportban) és esti alkalom. A reggeli áhítatokat egy-egy vezető tartotta, csakúgy, mint a csoportbeszélgetéseket. Utóbbiak során 4 bibliai személy (az elrabolt izráeli leányka, Eszter, Dávid, Gedeon) történetét vizsgálták, a munkafüzetben feltett kérdések alapján. Kiderült, hogy miben rejtett erejük, hitük és győzelmük titka. Az esti alkalmon az éneklés mellett egy-egy bizonyágtevésre is sor került megtért tinik vagy vezetők részéről. Bár nem volt hangszer, ez nem jelentett akadályt abban, hogy a gyerekek tele torokkal harsogják a tábori himnusz: *Légy Krisztusnak jó katonája!* Az előadások összefoglalták és elmélyítették a napközben tanultakat, köszönhetően az előadóknak is (ifj. Máté Zoltán, Kelemen J. Sándor, id. Máté Zoltán, Dohi Zoltán és Mezei Sándor), akik sikeresen vonták be a már fáradt résztvevőket.

A tábor területén két másik táborozás is folyt, a mozgás- és látássérülteké, természetesen, mindegyik csoportnak sajátos programmal. Időnként azonban egybefonódtak a programok, az étkezésnél vagy az esti alkalmon, illetve a vak gyermekek igen színvonalas irodalmi-zenés záróalkalmán, amelyre a táborozó gyerekek is hivatalosak voltak.

A változatos tevékenységek közepette Isten nemcsak elméletet akart tanítani az igazi (lelki) erő forrásáról és igénybevételéről, már hétvégén számon lettek kérve a tanultak (és azóta is), de mindenben az Úr csodálatos gondviselése volt megtapasztalható. Őt illeti a dicsőség a különös kegyelemért és a sok-sok jóért, amelyben részesített minden táborozót. Hála és köszönet a támogatóknak is!

Néhány visszajelzés a résztvevőktől

Nekem a sporttábor nagyon sokat adott. Egy csomó sportot kedveltem meg. De erőt a legtöbbet. Már azt hittem, hogy hagyom a focit, mielőtt elmentem volna. Aztán ilyen jó és motiváló társasággal már új erővel kezdtem neki a csapatban. Hálás vagyok a szervezőknek, hogy megszervezték a táborot. (Illyés Debora, 13)

Nagyon jól éreztük magunkat, rengeteg barátot szereztünk, és persze egy csomó sportágba belekóstolhattunk. Engem még az együttlét és az ígére, meg a jelentésükre való hangolódás és megértésük fogott meg a legjobban. Úgy érzem, hogy a táborral kapcsolatban maradtam egy csomó boldogsággal, és egy megtisztult lélekkel. Benedek is így van ezzel. (Kovács Tamás és Benedek, 16 és 10)

Nekem nagyon tetszett a tábor. Mindig is nagy táboros voltam, és szerettem táborozni. De ez a tábor a kedvenceim közé tartozik. Sok új és jó embert ismertem meg, közelebb kerültem Isten világához, és úgy érzem többel jöttem haza, mint amivel elmentem. Nagyon jó volt a tábor, remélem jövőre is lesz, mert jövőre is ott leszek, ha az Isten megsegíti! (Fazakas Kincső, 14)

Valójában nekem minden nagyon tetszett. Azon belül amikor csoportbeszélgetés volt és az esti alkalmak, amikor Istenről-Jézusról beszélgettünk. A sportok is nagyon jók voltak. Kedvenceim a röplabda, az íjászat, a tenisz meg a kosár voltak. Nekem az egész tetszett, vicc nélkül! Az esti alkalmaknál az éneklés, és amikor ígéket olvastunk fel, amikor imádkoztunk, de az is, amikor a focimeccset néztük. (Suba Andrea, 10)

A sporttáborban nagyon jól éreztem magam. A tábor egy mesés helyen épült, amit körülölelnek erdők, hegyek, fenyvesek. Nagyon jó programok vártak itt, lehetőség volt válogatni is közöttük. Számomra az egyik legjobb élmény a Bandin való lovaglás volt. Sok új barátot szereztem. Kedvesek voltak a szervezők és a tanárok. Köszönöm a lehetőséget, hogy elmehettem. Sok szép emlékekkel gazdagodtam. Remélem, hogy lesz alkalmam még máskor is ide ellátogatni. (Boda Boglárka, 12)

Nagyon tetszett a tábor! Minden tevékenység nagyon tetszett! Mindenre elegendő idő volt, csak jó dolgokat tudok elmondani a táborról! (Dósa Gyurika, 11)

Izgatótlan vártam a tábor, mivel ez volt az első táborozási alkalmam. De, ha gondom akadt, mindig volt kihez fordulni. Nagyon tetszett minden, de különösképpen a focimeccsek. A zsetongyűjtést is jó ötletnek tartottam. Sokat tanultam, és barátokat is szereztem, kiemelném közülük D. Zalánt, akitől sok jót tanultam. Szívesen részt vennék még ilyen táborban. Szuper volt! (Menyhárt Balázs, 11)

Nekem egy igazi közösségi élményt nyújtott ez a tábor, ami után rengeteg lelki élménnyel térhettem haza. Sok barátot szereztem, a társaság is nagyon szerethető volt. (Simon Anna, 15)

Ez a sporttábor volt számomra az eddigi legjobb. Új élményekben volt részem, új barátokat kaptam. Mindenkinék ajánlom. (Kondor Dávid, 13)

Írta és összeállította **Meleg Adina**

Egy várat egy Bibliáért

– 360 Éves a Váradi Biblia

Aszeptember 11.-e 2001 óta igen ismert dátum. Nagyváradon idén erre dátumra esett egy jeles megemlékezés, amely a nagyváradi bibliához kapcsolódott. Több mint háromszázhatvan évvel ezelőtt kezdtek el bibliát nyomtatni a váradi várban, az eredeti terv szerint több ezer példányt. A török ostromban (1660-ban) azonban, a várat őrző harcosok vereséget szenvedtek és megadásra kényszerültek, de tudatában voltak annak, hogy a várban levő biblia és a nyomda nagyon értékes. Több, már elkészült, nyomtatott biblia megsemmisült, ezért a várban levők azzal a feltétellel adtak át a várak töröknek, ha egy bibliát és a nyomdafelszerelést kimenekíthetik. Így került a nevezetes biblia és nyomda Kolozsvárra, ahol még számos bibliát nyomtattak.

A magyar és a román bibliatársulat szeptember 10-11.-e között Nagyváradon tartott konferenciát, megemlékezve az eseményekről, amelyen különböző felekezetek képviselői vettek részt. Szombat reggel a nagyváradi baptista fúvószenekar zenéje visszhangzott a nagyváradi vár belső udvarán, majd a nap végén a konferencia egy különleges férfikari koncertnek adott helyet az evangélikus templomban. Ezen a koncerten különleges lehetőség volt arra, hogy a Dávid férfikar együtt énekelhetett a budapesti VoxNova férfikarral, összevonva közel hatvan énekest. Tizenkét énekhimnusz hangzott el, amelyeket felváltva vezettek Szilágyiné Mátyus Elvira és Székely András, zongorán kísért Borzási Márk és Egyed Ernő, orgonán Veres Dániel, fúvós hangszereken Király Ernő és Király Márk. A férfiak határozott hangja, az énekek erőteljes üzenete, a templom szép akusztikája és megannyi összetevő tette emlékeztetéssé a koncertet. Ez úton mondunk köszönetet a távolról érkező kórustagoknak, a Magyarországról érkező VoxNova férfikarnak, az Erdélyi Dávid férfikarnak (Bihar, Arad, Szilágy és Kovászna megyékből) és a szervezői stábnak.

Abban a reményben, hogy az énekek üzenete munkálkodik a szívekben és lesz még hasonló szolgálati lehetőség, kívánjuk Isten gazdag áldását azon személyekre akik valamilyen formában hozzá járultak ehhez az alkalomhoz! (Székely András)

Szenvedélyem (h)arcai

A járványhelyzet elhúzódása miatt a hagyományos-
Anak mondható, egész hétvéges konferenciák valamelyest kiszorultak az ifjúságok életéből ebben az időszakban. Egyféle hiánypótlóként igyekszünk több regionális ifialkalmat szervezni, amelyek általában szombat délutánonként kapnak helyet, és egy helyi gyülekezettel bonyolítjuk le Erdély különböző régióiban.

A tavasz folyamán Székelyföldön is szerettünk volna szervezni egy ilyen alkalmat, de különböző okok miatt ez végül öszre tolódot. Ha később is került sor rá, annál nagyobb öröm volt számunkra, amikor megtudtuk, hogy a székelyudvarhelyiek nemcsak ifidéputánt szeretnének szervezni, hanem egy egész napos esemény keretében lehetnének együtt a környékbeli fiatalokkal.

Ez így is történt: október 2-án főként székelyföldi fiatalokkal találkoztunk, körülbelül hetvenen. Célunk az volt, hogy együtt Istenhez kerüljünk közelebb, és a tanítások, közösség által elősegítsük a bibliai tiszta erkölcs megélését a mindennapokban.

Főelőadónk Petyár Lóránd volt Nagyváradról, aki főként a szexuális tisztaság megélésére hívta a fiatalokat, kihangsúlyozva annak értékét, szépségét, és hogy honnan lehet erőnk erre ebben az erkölcsileg egyre romlotabb világban.

A délelőtti és délutáni előadások között tematikus kiselőadások, beszélgetések zajlottak pálya- és párválasztás, valamint szexualitás témájában. Emellett az érdeklődőknek lehetőségük volt megtekinteni a város történelmi nevezetességeit, vagy egy filmet a délutáni szabadidőben.

A különféle mozzanatok közt helyet kapott még imaá-

hítat, bizonyágtevések, közösségformáló játékok, értékes beszélgetések és sokak öröme egy igazi székely vacsorában is része volt mindenkinek. Az udvarhelyiek különös gondossággal szervezték meg a nap minden mozzanatát, vendégszeretetüket sokféleképpen tapasztalhattuk mindannyian, akik résztvevők voltunk.

Alább néhány bizonyágtevést idézünk olyan személyek részéről, akik részt vettek az ifinapon. Reméljük, sikerül lelkileg megerősödni a hitében mindenkinek, aki olvassa.

Kiss Máté

Az előadásokból világosság vált: Isten ajándéka a nő és férfi közötti kapcsolat. Ha Istent helyezük az életünk középpontjába, folyamatosan megtapasztalhatjuk az Ő munkáját, még a párválasztás terén is. Isten mindenki számára hozzáillő segítőtársat szán. Lehet gondolkodni azon, miért is nem kerültél még komoly kapcsolatba, a válasz egyszerű, Isten még nem hozta el a megfelelő időt, talán még te sem vagy felkészülve rá. Ám az egyik legfontosabb tanács, amit a nap folyamán kaptam, az, hogy tegyem le Istent kezébe minden kívánságomat, óhajomat és minden erőmmel Őrá figyeljek, Őrá hallgassak. Gyönyörűnek tartom, ha a házasságba mindkét fél tisztán lép be és kapcsolatuk középpontjába pedig Istent helyezik. Tartós szeretet övezi körül azt a házasságot, hol Isten van az első helyen.

A délután során a szenvedélyekről hallhattunk előadást. Felemelő érzés volt hallani, hogy Isten milyen helyzetekből tud kimenteni embereket. Mily csodálatos Isten hatalma, Nála minden lehetséges! Rengeteg dolog válhat szenvedéllyé az életünkben: az alkohol, a drog, a pornó, a sorozatok/filmek. Ezek a dolgok lassan-lassan, ha nem teszünk ellenük, átvehetik életünk irányítását. Ezért fontos, hogy életünket annak adjuk, ki vérével törölte el bűneink és megbocsátja minden vétkünk. Add át életed irányítását Istennek és bízz benne! – **Dézi Eszter, Sepsiszentgyörgy**

Az elmúlt időszakban sokat foglalkoztatott a házasság kérdése, illetve az Isten szerinti kapcsolat (fiú és lány között), amely kérdésekre választ kaphattunk/kaptam az ige fényében. Ebben a modern, szexuálisan túlfűtött világban, olyan sokszor észrevétlenül is belopózik valami az életembe, ami, ha tudatosul is bennem, nem fordítok rá különösebb figyelmet, habár fontos lenne, hogy már csírájában elfojtsam a bűnt és ellenálljak a Sátán cselszövéseinek! A tanítás során többször is kihangsúlyozta Lóri, hogy fontos a tisztaságunk megőrzése, az erre való törekvés! Sűrűn kapom magam azon, hogy már megint olyan tartalmú oldalra kerültem, ami nem segíti a harcot, de hála Istennek mindazért, hogy Ő felemel és segít harcolni, ha kéred a segítségét, és olyan jó tapasztalni, hogy ha mellette harcolsz, akkor bátrabb leszel, mert tudod, így biztos a győzelmed! És bármit mond a világ, ha Isten szerinti tisztaságra törekszel, azon áldás lesz, mert Isten néha szigorú, de csak azért, hogy megvédjen, mert jobban szeret, mint ahogy mi azt el tudnánk képzelni, hiszen Fiát áldozta bűneinkért, hogy nekünk életünk lehessen! – **Kelemen Márk, Csíkszereda**

Számomra üzenet volt az, hogy csak úgy lehetek bátor, ha nem vagyok gyáva, vagy ha segít rajtam Valaki, aki nem gyáva, és győztes. De kik is a gyávák? Gyávák azok, akik a kísértésben gyávák voltak nemet mondani, akik a kísértésben gyávák voltak beismerni, hogy nincs erejük, hogy továbbra is szükségük van Urunkra, illetve, akik az életükkel és szavaikkal nem vallották meg Krisztust, mert gyávák voltak erre. Nagyon fontos az, hogy legyen bátorságunk arra, hogy a szánkkal valljuk meg Krisztust, hiszen másképp becsapjuk saját magunkat (Jakab 1:22). Isten céllal hozott létre minket, hogy az Ő dicsőségére éljünk (Ézsaiás 43:7). Nem egy élményre hívott el, hanem elhívott minket az Ő örök dicsőségére. Nem mindegy, hogy félelemből nem teszek meg valamit, vagy hogy él bennem Valaki és van bátorságom ellenállni a kísértésnek. Mikor harcainkban elbukunk, sokszor előfordul, hogy csak szokásoknak élünk, nem pedig Isten természetes, egyszerű, őszinte, tiszta életvitelének. Mindegy, hogy mivel buktam el a harcaimban, szükségem van a kegyelemre. Isten a „fogyatékosságainkat” arra használja fel, hogy ne bukjunk. Ellenségünk, a Sátán az, aki a bukásunkat tervezi, az a célja, hogy harcainkban elbukjunk, Isten viszont győzelemre hívott el bennünket. „Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz” (Jelenések 21:7). Nem egyedül kell győzni, hanem Istennel. Viharok igenis fognak jönni, de Isten a viharok által érlel minket. Ha Krisztusra építjük az életünket, nem fog romokba dőlni, mikor jön a vihar és harcolnunk kell. Csakis Jézus Krisztussal győzhünk a harcainkban. A kísértésben nem nemet kell mondanunk, hanem igent Jézus Krisztusnak. Add át magad neki, a feltámadt Hősnek, aki vissza fog jönni, aki az Ő dicsőségébe akar vinni bennünket, örök dicsőségével megajándékozni, aki az Ő dicsőséges testéhez hasonlóan változtatja a mi gyarló testünket és dicsőséggel ajándékoz meg. Egy olyan Isten, aki a bukásunk kapcsán segíteni akar, nem pedig tönkre tenni. Vágyom arra, hogy mikor viharok jönnek az életembe, Jézus Krisztussal tudjam megharcolni azokat, és Vele tudjak győzni, hogy mikor visszajön, győztesen tudjak megállni előtte. – **Bogyó Abigél, Sepsiszentgyörgy**

Már csak a délelőtti folyamán is több üzenetet kaptam Petyár Lórin keresztül. Mindennek, egy kapcsolatnak is, megvan a maga ideje, nem kell semmit elsietni. Isten mindennél és mindenkinél hatalmasabb Isten, aki bármilyen problémát le tud küzdeni! Megragadott egy igevers is, a Máté 5:28: „Én pedig azt mondom: mindenki, aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráználkodott vele az ő szívében.” Tehát, ha valamelyikünk kívánsággal tekintett egy férfire/nőre, már paráználkodott, még akkor is, ha szűz.

Délután Bartha Zsolt mesélt nekünk az életéről. Tőle megtudhattuk, hogy mennyire veszélyes a függőség, és milyen nehéz belőle szabadulni. Nem kell feltétlenül az alkohol vagy drog függőségre gondolni, olyan hétköznapi dolgokra is gondolhatunk, mint például a telefon, közösségi oldalak, sorozatok. „Az emberek 99%-a függő vagy ebben, vagy abban” – tudatta velünk Zsolt. Ami még nagyon megfogott engem, az az esti prédikáció utáni bizonyosságtévések, főleg a Kovács Máriaé. Adunk-e hálát? Ha igen, mi-

lyen gyakran? Miután kértünk és Isten megadta, megköszönjük-e? Miért nem adunk olyan hétköznapi dolgokért hálát, hogy tudunk enni és járni? Ezekbe a dolgokba bele sem gondolunk, ugye? Szerintem egyébként azért kéne hálát adjunk a legtöbbször, hogy ismerhetjük Istent!

– **Benyovszki Noémi, Székelyudvarhely**

Az anyagot összeállította

Farkas Melinda Sepsiszentgyörgyről

Tinisarok: Így gondolkodj testedről

Testünk értékét nem szabhatja meg szépségünk, hiszen a szépség szubjektív és kinézetünk az idő múlásának van kitéve. Fizikai adottságaink, értelmi szintünk sem határozhatja meg ezt az értéket, mert mindig lesz valaki, aki erősebb vagy okosabb, mint mi. Testünk értéke egészségünknek sem köszönhető, mert azonnal értéktelenné válna, amint megbetegszünk. Társadalmunk sem szabhatja meg ezt az értéket, hiszen az emberek többsége számára elfogadható a test elpusztítása abortusz által. Testünk értékét tehát soha nem mi, emberek szabjuk meg, hanem az, aki testünket alkotta.

Isten alkotta az emberiséget és ő tökéletes munkát végzett! Ez nemcsak az első emberre, hanem mindenkire érvényes a következő két okból kifolyólag: (1) Isten az alkotója mindenkinek. Dávid király, aki 3000 évvel Ádám után élt, a következőképpen fogalmazta meg ezt az igazságot: „Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében.” (Zsoltárok 139:13). (2) Isten soha nem változik meg. „Én, az Úr, nem változtam meg...” (Malakiás 3:6). Isten pontosan ugyanaz, aki az univerzum teremtésekor volt. Az ő alkotómunkájának minősége ugyanolyan tökéletes, mint az első ember teremtésekor. Ezért hidd el, hogy Isten teremtett téged és nem követett el hibát megalkotásodban!

(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

■ † **Csáki János** testvérünket, aki 75 évet kapott Teremtőjétől, 2021. október 9.-én kísértük utolsó útjára a szilágykeredi temető kertben. Szeretett testvérünk 1946. április 19.-én született, Szilágykereden. Mindössze 9 hónaposan maradt félárván, mikor édes-

apja baleset következtében meghalt. Nagyszüleinél nevelkedett, bátyjával együtt. 1966. április 12.-én kötött házasságot Varga Irmával, kivel 44 évet éltek boldog házasságban. Frigyük gyümölcsként egy fiuk született. 1979. július 29.-én részesült újszövetségi bemerítésben Torma János lelkipásztor által, felesége is ugyanekkor merítkezett be 27 további fehér ruhával együtt. A gyülekezetben, példás magaviseletén kívül imaórávezető, majd a gyülekezet bizottságának tagja volt több mandátumon keresztül. 2021. januárjában derült ki betegsége, mely folyamatosan súlyosbodott, súlyosan érintve hangját, majd fizikai erejét is, de zokszó nélkül vitte keresztjét. Testvérünket a visszahúzódó, csöndes, de annál szorgalmasabb élet jellemezte. A gyászistentiszteleten Módi Miklós ny. lp. hirdette Isten ígését a Zsid 2:12-18 alapján, ezt követően Kelemen Sándor Tomi, a szalárdi gyülekezet jegyzője a Jn 11:11 alapján szólt a jelenlevőkhöz. A temető kertben a helyi lelkipásztor a feltámadásban való reménység fontosságát hangsúlyozta, az 1Kor 15:19-23-ból. Az Úr vigasztalja a gyászolókat! (Molnár Ottó lp.)

■ Zilahon † **Gönczi, szül. Dimény Ilo-nát** kísértük utolsó földi útjára 83 betöltött földi év után a családtagokkal, a gyülekezettel, sok ismerős jelenlétében, 2021. október 10.-én. Szilágykrasznán született 1937 decemberében, negyedikként egy hétgyermekes hívó baptista családba. Házuk rendszeres szállás- és vendégfogadóhelye volt a kibontakozó baptista misszió úttörőinek. 1954-ben merítkezett be, majd 1960-ban, az ébredés idején őszintén megtért. 1968-ban Zilahon férjhez ment Gönczi Jánoshoz, házasságukat Isten három gyermekkel áldotta meg. Nyolc évvel ezelőtt elveszítette férjét, azóta özvegyiségben élt. Idén nyáron látványosan legyengült és gyógyíthatatlan betegséggel diagnosztizáltak. Két és fél hónapi, türelemmel viselt szenvedés után október 8.-án, kedves éneke szavaival élve, a gyöngyökből épített Jeruzsálembe költözött. Emléke szép és áldott! Gyászistentiszteletén Vass Gergely és Nagy Ferenc helyi lelkipásztorok szolgáltak vigasztaló igékkel, a helyi gyülekezet énekkara dicsérte az élő Istent. (Fia, Géza)

■ † **Sipos Kálmán** 1946. július 28.-án született Hadadnásdon, elsőszülöttként egy négy gyermekes családban. Hívó családi körben nevelkedve megismerte az Igét és elfogadta Isten kegyelmi hívását, amit meg is pecsételt a

bemerítés által 1965-ben. 1971-ben kötött házasságot Szabó Erzsébettel, Isten megáldotta őket három gyermekkel. Szorgalmas munkásember volt, viszont életének utóbbi 15 évét betegségben töltötte, ami után az Úr elszólította az élők sorából. Temetésére 2021. október 7.-én került sor Hadadnásdon. A vigasztalás ígését Balog Ferenc hadadi lelkipásztor hirdette a Préd 12:2-9 alapján, valamint Fazakas György helyi lelkipásztor a Zsid 10:35-39 igeszakaszt olvasva. Énekzenei szolgálatot végzett a hadadnásdi gyülekezet énekkara és a hadadnásdi-sámsoni fúvós zenekar. Isten vigasztalja a gyászoló családot! (Fazakas György lp.)

■ † **Id. Józsa Bálint** testvérünk temetésére 2021. szeptember 3.-án került sor Szilágyperecsben. Utolsó éveiben folyamatos gondozásra szorult, 87 esztendősen korábban szólította haza az Úr. A temetésen Bálint Pál nyugalmazott lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló Ígését (Jób 42:16-17), míg a temető kertben Kulcsár Efraim gyülekezet vezető részéről magyar nyelven, Bálint Pál lelkipásztor részéről pedig román nyelven hangzott a feltámadás örömhíre (Jn 11:25-26). A vigasztaló üzeneteket a gyülekezet énekkarának és fúvóskarának építő szolgálata kísérte. A gyászoló család számára Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk. (Borzási Pál)

■ 2021. május 6.-án kísértük utolsó útjára † **Iancău Petru** testvérünket Nagyváradon. Testvérünk román anyanyelvű volt, ezért a temetési istentiszteletet is román nyelven tartottuk. A rogeriuszi gyülekezet testvérisége Istent dicsérő énekekkel szolgált a gyászoló felé és Szabó László lelkipásztor Isten vigasztaló ígését hirdette az 1Jn 3:1-3 alapján. Szűcs Frigyes előjáró az Úrhoz költözött testvérünk nekrológiát olvasta fel a népes hallgatóságnak. Iancău testvér 2016-ban tett bizonyosságot a bemerítés által Jézusról a rogeriuszi gyülekezetben, ahol testvérekre, barátokra talált, és örömmel, áldozatkészséggel szolgált az Urat. Előrehaladott kora ellenére vágyott növekedni a lelki életben, ezért elvégezte a Nagyváradai Emanuel Egyetem bibliaiskoláját. Bizonyosságtételének szavai ma is szívünkben csengenek: „Isten mindig ott volt velem, és vigyázott rám!” A gyászistentisztelet végén a 90.-ik zsoltár volt felolvasva és együtt mondta el a végtisztességet tevő gyülekezet a Mi Atyánk imádságot. A feltámadás reményében kívánunk vigasztalást a gyászoló családnak. Testvérünk emlékét megőrizzük és jó példáját, buzgóságát igyekszünk követni. (Szabó László, lp.)

BIZONYSÁGTÉTEL

Betegségem 1998-ban kezdődött, 47 éves koromban. Eleinte pár kiütés jött ki a bőrömön, aztán egy kórházi kezelés után sebek borították el az egész testemet. Psoriasis-szom, azaz pikkelysömöröm lett. Kentem különböző kenőcsökkel, drágábbnál drágább államilag támogatott gyógyszereket szedtem, de semmi nem segített. A seb egyre több lett, egyre elviselhetetlenebb, a hátamon alig volt már ép bőr. Az orvosok azzal vigasztaltak, örüljek, hogy nem ragályos. Biztosítottak, hogy a betegség nem gyógyítható, együtt kell élnem vele. Tudtam, hogy pár ember imádkozik a gyógyulásomért, ezért hálás vagyok nekik. Idén orvost váltottam, új gyógyszert kaptam, de éreztem, hogy a gyógyulásnak belülről kell elkezdenie.

Ebben az évben, június 20-án éjszaka fél háromkor hallottam egy kedves, szelíd hangot, amely hangosan megszólított: **„meggyógyultál, adj hálát Istennek!”** Erre felébredtem. Amikor felébredtem, az ágyam csurom víz volt, a szemeimből ömlött a könny. Leborultam, imádkoztam. Elmondtam Istennek, hogy bűnös ember vagyok és szeretném, ha megbocsátana nekem. Akkor még nem vettem észre, hogy meggyógyultam. Amikor felálltam a térdeimről, kértem Istent, hogy adjon választ az imámra, valamilyen útmutatást. Elővettem a Bibliámat, az Ézsaiás 44:22 tárult elém: **„Eltöröltem álnokságaidat, mint felleget, és mint felhőt bűneidet; térj énhözám, mert megváltottalak.”**

Ebben a pillanatban megváltozott az egész életem. Észrevettem, hogy eltűnt rólam az összes seb. Nyoma sem maradt egynek sem! Dicsőség Istennek a gyógyulásomért! Elmondtam a családomnak, el akartam mondani a lelkipásztornak is, de úton hozzá elromlott a biciklim. Aztán hallottam egy hangot: „ne menj sehova”. „Fordulj vissza, ne mondj senkinek semmit, hiszen nem is történt semmi”. Az ördög nem akart kiengedni a kezéből, de Isten hatalmasabb nála, elvezetett a lelkipásztorhoz, aki nagyon örült a gyógyulásomnak és együtt adtunk hálát Istennek. Nagyon hálás vagyok Istennek azért, amit az életemben tett, hogy ilyen orvost rendelt a gyógyulásom érdekében. Az imaházban bizonyosságot tettem és a testvérek könnyes szemmel adtak hálát Istennek.

Én már belenyugodtam a betegségbe, lemondtam arról, hogy meggyógyulhatnék, de Isten nem mondott le rólam! Fontos vagyok annyira Neki, hogy eljött értem, meghalt azért, hogy én élhessek. Megbocsátotta a bűneimet, elvette a betegségemet. Csodálatos volt megtapasztalni azt a szeretetet, amikor június 20-án éjszaka a karjaiban voltam és szó szerint lemosta a sebeimet!

Drága Testvérem! Lehet, hogy te vagy az, aki beletörődtél már, hogy gyógyíthatatlan betegséggel küzdesz, vagy más területeken érzed úgy, hogy reménytelen a helyzeted. Tudd, hogy nincs olyan reménytelen helyzet, amit Isten ne tudna megoldani! Nincs olyan mélység, ahova ne menne utánad! Ő soha nem mond le rólad. Annyira szeret, hogy az egyetlen Fiát kereszthalálra adta érted, hogy megmentsen. Meg akar gyógyítani, áldani, bekötözni a sebeidet, letörölni a könnyeidet. Mondd el Neki minden problémád, bármiről is legyen szó! Imádkozz, áldjad Őt az Ő jóságáért!

Domokos Béla, Kiskapus

VI. BIBLIAI OLIMPIA, 2021-2022

Örömmel hirdetjük, hogy elérkezett az immár hatodik alkalommal megszervezett Bibliai Olimpia ideje. Szeretettel várunk minden gyermeket és tinit. Buzdítjuk azokat a gyermekeket is, akik kisebb gyülekezetekhez tartoznak, s egyedül, vagy csak kis létszámban tudnak benevezni, hogy bátran jelentkezzenek!

Jelentkezési feltételek és tudnivalók

A Bibliai Olimpiára bármely II-VIII. osztályos, általános iskolás gyerek jelentkezhet. A megmérettetés négy korcsoportban történik (II. osztály, III-IV. osztály, V-VI. osztály, VII-VIII. osztály). Az idei versenyen az Eszter könyvéből és a János evangéliumából való ismereteket kérjük számon, korcsoportonként differenciálva. Az Olimpiára való jelentkezés regisztrációval történik az alábbi linken: <https://forms.gle/d7ktVXvnAvZpZnX39>

A helyi szakaszra a vasárnapi iskolai tanító (ennek hiányában a szülő) regisztrálja a gyermekeket. Beszéljétek meg a tanítóikkal! **Jelentkezési határidő: 2021. október 31.** (Aki lemaradt a regisztrációról, de mégis szeretne részt venni, vegye fel a kapcsolatot a szervezőkkel!).

Helyi szakasz

Helyszín: a helyi gyülekezet. A tesztlapok nyomtatása és a kitöltött ívek javítása a helyi tanítók feladata és felelőssége. A helyi gyülekezetből a missziókerületi szakaszra azok a gyerekek jutnak tovább, akik elérnek minimum 70 pontot a 100 pontos tesztből. **A helyi szakasz időpontja:** 2021. november 28., vasárnapi iskolai alkalom.

Missziókerületi szakasz

A helyszínről és pontos időpontról később értesítjük a továbbjutókat! **Időpont:** 2022. február.

Országos szakasz

A helyszínről és pontos időpontról később értesítjük a továbbjutókat! **Időpont:** 2022. április.

Jutalmazás az országos szakaszon

Minden korcsoport (II. osztály, III-IV. osztály, V-VI. osztály, VII-VIII. osztály) 1-3. helyezettje lesz díjazva.

Az I. helyezett 300 lej, a II. helyezett 250 lej és a III. helyezett 200 lej támogatásban részesül a jövő évi VISZ által szervezett egyik táborozásra. Minden résztvevő kap oklevelet.

A Bibliai Olimpiával kapcsolatban további információ, felvilágosítás kérhető a Vasárnapi Iskolai Szövetség Facebook oldalán (Erdélyi Baptista VISZ) vagy a következő e-mail címen, telefonszámon: **Bereczki Klára:**

agape.ek@gmail.com, 0764665453. „Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága” (Zsoltárok 119:105).

*A Bibliai Olimpia munkacsapata nevében,
Bereczki Klára*

Hadüzenet a félelemnek

A váradi missziókerület női alkalma Aradon

Szerető Istenünk csodálatos ajándékaként éltük meg 2021. szeptember 12-ét, amikor az Arad-belvárosi gyülekezetben női konferenciát tarthattunk. Ez volt az első váradi missziókerületben szervezett női konferencia, amit a Bán-ságban tartottunk. Nagy öröm volt látni egymást, találkozni ismerősökkel és ismeretlenekkel, közösséget gyakorolni egymással.

A délelőtti összejövetel néhány közös énekkel kezdődött, majd a Nőszövetség nevében Kiss Judit mondott köszöntést. Ezután Bálint Ibolya üdvözölte az összegyűlt nőtestvéreket, közöttük Dr. Balla Annamáriát, a konferencia meghívott előadóját, keresztény pszichológust. A résztvevők a következő gyülekezetekből érkeztek: Tenke, Nagyvárad, Nagyvárad-Rogériusz, Nagyszalonta, Bihar, Érmihályfalva, Ágya, Diószeg, Paptamási, Pécska, Arad Belváros és aradi Reménység Gyülekezet, Temesvár és Németország. Ibolya testvérnő a Zsoltárok könyve alapján bátorította a jelenlevőket, hogy örömben, bánatban is lehet énekelni; „minden zsoltárt énekelni kell”, idézte Túrmezei Erzsébet „Énekelj el” című versét. A 120. Zsoltártól egészen a 134. Zsoltár 1. verséig számba vettük az igeverseket, végül pedig a felszólítást: „Nosza, áldjátok az Urat”. Hiszen ez az egyik fő feladata minden Istenben hívó nőnek és férfinak. Ima és éneklés után Kiss Judit hívta fel figyelmünket arra, hogy előre kell haladnunk, énekelnünk Isten jóságát életünk minden „lépcsőfokán”. A missziókerület elnöke, Papp Erzsike is köszöntötte az egybegyűlteket a Zsidók 4:16 alapján, majd Kiss Berta testvérnő emelte ki annak a fontosságát, hogy ne a múltat emlegessük, hanem tekintsünk a jövőre, adjunk hálát az új nemzedékért.

Albert Sárika mutatta be Dr. Balla Annamáriát, majd imádkozott is érte. Az előadás több kérdést is felvetett: „Hogyan tudsz védekezni a láthatatlan ellenség (a vírus) ellen?” „Hogyan lehet keresztény nőként olyan világban élni, ahol már rég nem lehet tudni, mi az, hogy biztonság?” „Milyen kihívásokkal nézünk szembe keresztény nőként?” Az előadás egészségügyi szempontból is vizsgálta a jelenlegi vírusos időszakot, majd rátért annak lelki oldalára, ahol az előadó ki-

emelte, hogy két területen is kihívások elé nézünk: személyes életünkben és a másokkal való kapcsolatunkban. A 3Jn 1:2 alapján felhívta a figyelmünket, hogy lelkünk fontosabb, mint a testünk, s még a betegség idején is a lelkünknek lehet jó; hogy a lelkünk hathat a testünkre. A tudomány is megerősíti, hogy a hitnek és a közösségnek gyógyító ereje van. A Zsid 2: 14-15 alapján rámutatott, hogy Isten munkája az, hogy átvezet a betegségen. Ő semmisítette meg az ördög hatalmát Jézus halála által és megszabadít mindenkit, aki a halálfélelem miatt egész életében rabságban szenved. Sokan küszködnek tagadással, reményvesztettséggel, félelemmel, de a félelem nem Istentől jön! A 2Tim 1:7 szerint Ő az erő, a szeretet és a józanság lelkét adja. És ez az, amivel egy keresztény nő jelen lehet mások életében. Ha meglátjuk, észrevesszük a szükségben levőket, ha józanok maradunk, de mindeközben védjük a mieinket és eközben ÉLÜNK, és aktív tagjai maradjunk gyülekezetünknek, akkor tudunk másokon segíteni. Az 1Kor 10:13 alapján az, amivel szembenézünk, nem lesz erőnkön felüli! Isten már készíti a szabadulás útját.

A délelőtti program után együtt ebédeltünk az imaház udvarán. Gazdagon áldja meg Isten a helyi gyülekezet testvérnőit, akik ebben oroszlánrészt vállaltak és munkájukkal hozzájárultak a finom ebéd elkészítéséhez!

A délutáni program keretében több bizonyágtevésre is sor került. Különböző élethelyzetekben levő nők szóltak fel: egészségügyi dolgozók, a pandémia alatt özvegygé vált feleség, pedagógusok, egyetemisták, családi vállalkozók. Mindannyian személyes tapasztalataikat osztották meg velünk, felhívta figyelmünket a közbenjáró imák szükségességére. Végül Bálint Pál testvér igehirdetésében Anna élete alapján mutatott rá, hogy noha nem talált megértést sem férjénél, sem Isten szolgájánál, de belekapaszkodott Isten ígéretébe és így ment tovább. Nekünk is ez a feladatunk: imádkozzunk, hogy Isten szabadítson fel mindenféle aggodalomtól, félelemtől és Bele kapaszkodva, szabadon folytassuk utunkat.

Gál Edith, Arad

Szeretet ■ kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás, Papp Margitka: 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzártá: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605